

Arrest

nr. 209 190 van 11 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 29 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN BEURDEN *loco* advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Kumasi op 14/04/1982. U liep school en beëindigde uw studies secundair onderwijs in het jaar 2000. Wanneer u 15 jaar oud was, en schoolliep op de secundaire kostschool, leerde u uw homoseksuele partner X kennen. Jullie zagen elkaar graag en begonnen een homoseksuele relatie. Jullie hielden deze relatie steeds geheim, en Roberto verhuisde naar Spanje – alwaar zijn ouders woonden – wanneer u ongeveer 20 jaar oud was. Jullie bleven evenwel een koppel, en X kwam u jaarlijks opzoeken in Ghana.

Na uw studies secundair onderwijs, volgde u gedurende 6 maanden een opleiding secretariaat, waarna u uw nationale dienst uitvoerde. Nadien begon u te werken als magazijnier bij de 'Appiah Menkah Soup Factory'. Uw neef X was chief van het dorp Ebira, en uw moeder vervulde de rol van 'queen mother'. Wanneer uw neef overleed, diende uw moeder een opvolger aan te duiden, die hem zou opvolgen als chief van Ebira. Uw moeder koos u. Een deel van de familie was hiermee niet akkoord, en er vonden meerdere familiebijeenkomsten plaats waarbij ze uw moeder ervan poogden te weerhouden u als opvolger aan te duiden. Wanneer uw moeder in januari 2017 aankondigde dat u de opvolger zou zijn, werd gezegd dat u niet gekozen kon worden, omdat u homoseksueel bent. Er ontstond een gevecht waarbij uw jongste zus werd gedood. Nadien werden nog meerdere bijeenkomsten georganiseerd om overeenstemming te zoeken, maar de situatie bleef ongewijzigd. Ten gevolge van de stress, overleed uw moeder op 4/11/2017 aan een trombose. Het duurde enkele maanden voordat de begrafenisrituelen voor uw moeder gepland werden. Deze vond uiteindelijk plaats op 17, 18 en 19 maart 2017. Wanneer u op 19 maart 2017 na afloop van de plechtigheden samen met 4 vrienden van u – die u kwamen opzoeken om u te ondersteunen - naar Kumasi wou teruggaan, gaf u uw wagen aan uw vrienden, en nam u zelf een andere wagen om naar Kumasi te gaan. U verwachtte een aanslag, en vreesde dat het niet veilig zou zijn indien u in uw eigen wagen zat. Onderweg van Ebira naar Kumasi, verongelukte uw wagen, waarin uw vrienden zaten. Enkel de chauffeur van de wagen overleefde de aanslag en werd naar het ziekenhuis gebracht. Naar aanleiding van dit incident, kwam de politie te weten dat u homoseksueel was, en werd u gezocht. U vluchtte daarop naar Accra, waar u onderdook bij een vriend van u. Samen met uw partner Roberto in Spanje, werden alle voorbereidingen getroffen opdat u Ghana zou kunnen verlaten. U verliet Ghana op 25/05/2018 per vliegtuig, en reisde met het paspoort van uw neef naar België. U kwam op 25/05/2018 aan te België, en verzocht er diezelfde dag om internationale bescherming.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Uit de 'Vragenlijst CGVS, punt 6 en de 'Vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ', blijkt immers dat u verkoos gehoord te worden door een mannelijke medewerker en tolk. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd ingegaan op uw wens gehoord te worden door een mannelijke medewerker en mannelijke tolk.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 en 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet. U werd op 14/06/2018 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een versnelde procedure. Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, was tot dan toe een vaststaand feit en rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek tijdens deze fase van de procedure.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker, die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker, die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten.

Er dient echter vastgesteld dat u de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid, en homoseksuele relatie die u gehad zou hebben in Ghana, absoluut niet aannemelijk heeft weten te maken. Er kan aan deze dan ook helemaal geen geloof gehecht worden.

U verklaarde dat u aan de leeftijd van 15 jaar een homoseksuele relatie aanging met uw huidige partner X, en u zich sindsdien bewust bent van uw homoseksuele geaardheid (notities CGVS, p. 18 en 19). Echter, u wist uw beweerdde homoseksuele geaardheid geenszins aannemelijk te maken. Gevraagd wanneer u voor het eerst bij uzelf begon op te merken dat u zich fysiek aangetrokken voelt tot andere mannen, en hoe deze bewustwording verliep, verklaarde u – eerder naast de kwestie, vaagweg en beknopt – dat u in de secundaire kostschool Roberto ontmoette, jullie een stapelbed deelden, u soms bij hem in het bed mocht komen en hij u ook in de vakantie zou komen opzoeken (notities CGVS, p. 18). **U uitgelegd dat er u wordt gevraagd naar de wijze waarop u zichzelf bewust werd van uw ontlukende homoseksuele gevoelens, en hoe u van zichzelf begon op te merken dat u homoseksueel was,** antwoordde u – wederom uiterst beknopt – dat u dat besepte wanneer u met uw secundaire studies begon, en u dan gelukkig Roberto leerde kennen. Samenvattend gesteld dat u het dus van zichzelf opmerkte wanneer u in de secundaire school zat, en **opnieuw gevraagd hoe u dat dan van zichzelf realiseerde, bij wijze van voorbeeld gevraagd of u daar dan ‘ineens’ van bewust was, dan wel of het iets was dat u beetje bij beetje begon te beseffen, en nogmaals gevraagd hoe u zich van uw ontlukende homoseksuele gevoelens bewust werd,** antwoordde u – **vaagweg en de vraag opnieuw ontwijkend** – dat Roberto u heel graag had, en u hem ook, het begon wanneer hij u in zijn bed uitnodigde, hij dan aan u zou ‘prutsen’ en jullie zo gevoelens voor elkaar ontwikkelden. Gevraagd of u, voor dat hij u in zijn bed uitnodigde, reeds van zichzelf wist dat u fysiek aangetrokken was tot mannen eerder dan vrouwen, antwoordde u herhalend dat ‘alles begon’ wanneer hij aan u begon te prutsen, jullie knuffelden, en het ‘zo begon’. U voegde eraan toe dat u voorheen geen gevoelens had voor mannen. Gevraagd wat u er zelf van dacht wanneer hij u in zijn bed uitnodigde – gezien uw verklaring dat u zich eerder nooit aangetrokken voelde tot een andere man, en u van zichzelf niet wist dat u homo was – antwoordde u – **opnieuw vaagweg, herhalend en beknopt** – dat jullie elkaar graag hadden, hij uw familie kende en u de zijne, jullie naar dezelfde school gingen en u voorheen nooit een relatie met een meisje had, het ‘zo’ was dat u hem graag begon te hebben, en u op mannen begon te vallen. U erop gewezen dat er veel vrienden zijn die elkaar graag hebben, maar dit niet ipso facto betekent dat zij ook een seksuele relatie hebben, en u opnieuw aangemaand uitgebreider te vertellen hierover, en opnieuw gevraagd hoe u uw gevoelens begon te ontdekken wanneer u Roberto leerde kennen, en hoe dat alles verliep, antwoordde u wederom dat jullie elkaar erg graag hadden, jullie elkaar thuis opzochten, hij eens een ‘gay-film’ opzette en jullie elkaar dan knuffelden, het zo begon, u door hem die [homoseksuele] gevoelens kreeg, en u ermee ‘begon’. Gevraagd of u, voor u een eerste keer seks had met Roberto, ooit al gevoelens had ervaren van fysieke aantrekking tot een andere man, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat u nooit gevoelens voor mannen kende voor u die relatie begon (notities CGVS, p. 19). **Gevraagd of u dan pas besepte homoseksueel te zijn, nadat u reeds een homoseksuele relatie was begonnen, antwoordde u bevestigend.** Gevraagd hoe u er dan toe kwam seks te hebben met een andere jongen, gezien u van zichzelf nog niet wist homo te zijn, en zich niet aangetrokken voelde tot andere mannen, verklaarde u enkel **dat u ‘blij’ was wanneer u het deed, en u zo gevoelens kreeg voor mannen.**

Bovenstaande verklaringen zijn danig vaag en beknopt, en lichten op geen enkele wijze toe hoe u zich bewust zou zijn geworden van uw ontlukende homoseksuele geaardheid. U weet enkel te verklaren dát u homoseksuele betrekkingen begon, jullie elkaar graag hadden en het ‘allemaal zo begon’, maar weet dit op geen enkele wijze toe te lichten of enigszins aannemelijk te maken. Deze vaststelling toont zich enkel verder in onderstaande verklaringen.

Gevraagd hoe oud u was wanneer u een eerste keer seks had met X, antwoordde u dat u 15 jaar oud was. Gevraagd of u zich toen ook bewust was van het taboe dat in Ghana op homoseksualiteit rust, antwoordde u bevestigend. Gevraagd wat er zoal in u omging, en hoe u bij zichzelf reageerde, wanneer u voor het eerst besepte aangetrokken te zijn tot mannen, en niet tot vrouwen, antwoordde u – opnieuw vaagweg en ontwijkend – dat u meer aangetrokken werd tot jongens nadat u er mee begon, en u zich aangetrokken zou voelen wanneer u iemand zag die er goed uitzag. Opnieuw gevraagd hoe u er zich bij voelde, en waar u bij zichzelf zoal aan dacht wanneer het besef homoseksueel te zijn, u daagde, antwoordde u enkel dat u erg blij was wanneer u een eerste keer ‘zo’n relatie’ had met X, en u er dol op werd. Gevraagd of u daar dan gewoon ‘blij’ mee was, wanneer u besepte homoseksueel te zijn, antwoordde u bevestigend (notities CGVS, p. 20). Gevraagd waarom u daar dan zo blij mee was, antwoordde u –**geenszins verhelderend, herhalend, en de vraag opnieuw ontwijkend** – dat u blij en trots bent wanneer u een relatie met een man heeft.

Gevraagd of u het er ooit moeilijk mee heeft gehad om te aanvaarden dat u homoseksueel bent, antwoordde u – naast de kwestie – dat u naar veel ‘gay-films’ kijkt, u zich daardoor op uw gemak voelde, en u **er verder niet over nadacht**. U gewezen op de vaststelling dat u in een land woonde waar homoseksuelen gearresteerd worden, waar homoseksualiteit het voorwerp van maatschappelijk taboe uitmaakt, en opnieuw gevraagd of het dan nooit moeilijk geweest is voor u om te beseffen dat u homoseksueel was, dat u anders was dan de meeste van uw leeftijdsgenoten, antwoordde u **opnieuw ontwijkend en geenszins blij gevend van doorleefde ervaringen**, dat de gemeenschap en tradities in Ghana tegen homoseksuelen zijn, er wel degelijk homoseksuelen zijn, maar **je op ‘je gemak’ bent zolang je relatie geheim blijft**. U nogmaals de vraag gesteld, en gewezen op de vaststelling dat u wist dat homoseksuelen niet aanvaard worden in de gemeenschap, dat u besepte homoseksueel te zijn, en gevraagd of u het er nooit moeilijk mee heeft gehad om die realiteit onder ogen te zien, verklaarde u plots – opmerkelijk, gezien uw eerdere verklaringen – **dat u het er in het begin wel moeilijk mee had, maar u zich ‘op uw gemak voelde’ daar u niet blootgesteld was**. Gevraagd om wat uitgebreider te vertellen over de moeilijkheden die u ervoer ‘in het begin’, en gevraagd wat er dan zo moeilijk was, en welke gedachten er zoal in u omgingen, antwoordde u – beknopt, en de door u genoemde ‘moeilijkheden’ plots ontkennend – **dat de gemeenschap er tegen is en het pas moeilijk was voor u nadat u werd blootgesteld** [nadat publiek geweten was dat u homoseksueel bent]. Gevraagd of u het er ooit moeilijk mee heeft gehad, voordat anderen het wisten, antwoordde u vaagweg dat er in Ghana homo-groepen zijn en u zich daar goed bij voelde, en u zich op uw gemak voelde zolang het geheim bleef. **U bevestigde verder dat u het er nooit moeilijk mee heeft gehad om uw eigen homoseksuele geaardheid te aanvaarden** (notities CGVS, p. 21). Gevraagd of u ooit twijfels ervoer, misschien in het begin, antwoordde u **dat u nooit twijfels kende, u het ‘gewoon’ aanvaardde en ermee verder ging**. Gevraagd hoe lang het duurde vooraleer u dit aanvaardde, verklaarde u **het ‘gewoon’ aanvaard te hebben vanaf de eerste keer**. Gevraagd of u daar dan meteen gewoon blij mee was, antwoordde u **dat u er ‘heel erg blij’ mee was**. In een verdere poging enige tekenen van doorleefde ervaringen en gevoelens doorheen uw verklaringen te bespeuren, gevraagd wat u allemaal dacht en wat er allemaal in u omging, wanneer u besepte homoseksueel te zijn in een homofoob land als Ghana, verklaarde u uiterst beknopt, dat het pas moeilijk was voor u wanneer het publiek geweten was dat u homo was. Gevraagd hoe u uw toekomst zag wanneer u besepte homoseksueel te zijn, gezien u in een land woonde waar homoseksuelen niet getolereerd worden, verklaarde u **dat u niet dacht over uw toekomst, u ‘ermee begonnen was’ en u het aanvaardde**, maar de mensen nu op u neer kijken gezien het publiek geweten is. In een zoveelste poging enig doorleefd element doorheen uw verklaringen te bespeuren, u geconfronteerd met de vaststelling dat het besef homoseksueel te zijn, toch wel een belangrijk moment moet zijn geweest, dat het de loop van uw verdere leven zou bepalen, en u steeds voorzichtig zou moeten zijn gezien de stigmatisering van homoseksuelen in Ghana; en het dan toch vreemd lijkt dat u op geen enkele wijze over uw verdere toekomst zou hebben nagedacht, verklaarde u **dat u daar nooit aan dacht, die gedachten niet in u opkwamen, en u er geen last van had** tot de familiekwestie uitbarstte (notities CGVS, p. 22).

Het dient vastgesteld dat het geheel aan bovenstaande verklaringen geenszins aannemelijk is, en getuigt van een manifest gebrek aan doorleefde ervaringen. Immers, ondanks de talloze en verscheidene vragen die u gesteld werden – in een poging om te peilen naar de emoties waardoor u heen ging bij het besef homoseksueel te zijn, bij het besef dat u anders was dan de meeste andere jongens van uw leeftijd, dat uw homoseksualiteit maatschappelijk en wettelijk niet getolereerd wordt in Ghana, en om te peilen naar de gedachten, gevoelens, eventuele angsten of twijfels, overwegingen, verwachtingen, anticipaties op mogelijke perspectieven van uw naasten, vrienden en familieleden, dan wel gesprekken met uw beweerde homoseksuele partner – komt u telkens niet verder dan geenszins concrete, vage, uiterst beknopte, oppervlakkige, herhalende, niet doorleefde en veelal nietszeggende verklaringen, die allerminst getuigen van doorleefde ervaringen, en helemaal niet weten te overtuigen. Uw onvermogen om blij te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – homo-zijnde in Ghana – of om te getuigen van wat u dacht, en wat hierbij door u heen ging (concrete negatieve dan wel positieve gevoelens), zonder daarbij steeds dezelfde, beknopte verklaring te herhalen [namelijk dat u er zich zonder meer goed bij voelde, u uw homoseksualiteit instant aanvaardde, en u zich daarbij ‘op uw gemak’ voelde] - zijn danig simpele, uiterst beknopte en algemene, allerminst doorleefde voorstellingen van de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend, levend en studierend in een homofobe maatschappij als de Ghanese, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blij geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het

ervaren van nog maar een enkele concrete gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat u homoseksueel bent – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van homoseksualiteit. Immers, hoewel een verschillende culturele achtergrond aanleiding zou kunnen geven tot een verschillende wijze van beleving van de (ontluikende) homoseksualiteit, en een verschillende manier van omgaan met het feit als homoseksueel te leven in een homofobe maatschappij als de Ghanese, dient vastgesteld dat u geenszins in staat bleek om uw ervaringen enigszins te concretiseren en uit te leggen, u steeds dezelfde beknopte verklaring bleef herhalen, en u – ondanks de vele pogingen om hiernaar te peilen – geen enkele blijk geeft van (werkelijke, concrete en doorleefde) ervaringen. Uw verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op **een volledig en manifest gebrek aan doorleefde ervaringen.**

Uw verklaringen betreffende uw, door u voorgehouden, homoseksuele partner, weten bovendien evenmin te overtuigen. Zo zou u reeds sinds uw 15 jaar [sinds 1997] een homoseksuele relatie hebben met deze, maar wist u niet eens zijn familienaam te noemen, noch weet u aan te geven in welk jaar Roberto precies naar Spanje zou zijn verhuisd, en bleek u zich te vergissen in de duur van uw relatie – u stelde immers dat u reeds 17 jaar een relatie heeft met Roberto, maar diende dit te corrigeren nadat u geconfronteerd werd met de vaststelling dat uit uw verklaringen naar voren komt dat u reeds 21 jaren een relatie heeft met Roberto (notities CGVS, p. 6). U staat op heden evenmin in contact met Roberto. Zo verklaarde u dat u, sinds u Ghana verlaten heeft, contact heeft met 3 vrienden van u die te Accra [Ghana] wonen, maar niet met uw beweerde partner X(notities CGVS, p. 5 en 11). Gevraagd waarom u geen contact heeft met Roberto, verklaarde u – de vraag ontwijkend – dat hij weet dat u in een gesloten centrum zit en het probleem kent (notities CGVS, p. 12). Gevraagd hoe hij weet dat u in een gesloten centrum verblijft – gezien uw verklaring geen contact meer met hem te hebben gehad sinds uw vertrek uit Ghana – verklaarde u dat hij mee uw reis regelde, en hij in contact staat met uw vrienden te Ghana, waarvan er een hem op de hoogte houdt. Opnieuw gevraagd waarom u zelf geen contact heeft met Roberto – uw beweerde enige homoseksuele partner in uw leven met wie u reeds zo'n 21 jaren samen zou zijn – en u erop gewezen dat u wel contact heeft met drie verschillende vrienden in Ghana, waarvan één contact houdt met Roberto, verklaarde u te denken dat u te veel stress heeft en u hem daarom niet contacteerde. U gesteld dat uw beweerde stress u er wel niet van weerhoudt met drie verschillende vrienden in Ghana contact te houden, en u erop gewezen dat u reeds 21 jaren samen zou zijn met Roberto, hij u hielp het land te verlaten, en gevraagd of u hem dan niet wilt contacteren, minimaliseerde u eerst het contact dat u onderhoudt met uw vrienden te Ghana, en verklaarde u dat u onder te veel stress staat om uw partner te contacteren. U gesteld dat uw partner waarschijnlijk ook wel onder stress zal staan, hij u diende te helpen uw land te ontvluchten nadat jullie reeds meer dan 20 jaren een koppel zouden zijn, en hij dan toch wel zal willen weten hoe het u vergaat, verklaarde u herhalend dat u aan stress lijdt en u niet in het humeur bent om hem te contacteren. Uw verklaringen overtuigen allesbehalve. Dat u wel contact houdt met drie vrienden van u in Ghana, die op hun beurt uw beweerde partner te Spanje op de hoogte houden, maar u zelf uw partner, met wie u reeds meer dan 20 jaren samen zou zijn en die u hielp uw land te ontvluchten, niet wenst te contacteren is op zijn zachtst gezegd uiterst vreemd te noemen. Uw verklaringen weten dan ook niet te overtuigen.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er absoluut geen geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid en relatie.

Er kan derhalve evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten – die aanvingen nadat uw moeder u als opvolger aanduidde van de chieft van Ebira, waarna het publiekelijk geweten werd dat u homoseksueel bent – het gegeven dat tegen u werd gebruikt, opdat u de overleden chieft van Ebira niet zou kunnen opvolgen. Hieromtrent kunnen evenwel nog verdere vaststellingen worden gedaan, die de reeds fundamenteel en volledig aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen, verder ondermijnen.

Zo verklaarde u tijdens het interview afgenomen door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken, dat de overleden chieft van Ebira wiens positie u zou innemen, uw oom was, meer bepaald de broer van uw moeder (zie geschreven asielrelaas, bij 'Vragenlijst CGVS' in administratief dossier). Tijdens het persoonlijk onderhoud, afgenomen door een medewerker van het CGVS, stelde u plots dat deze overleden chieft uw neef was, en niet uw oom, en dat uw moeder geen enkele broer had (notities CGVS, p. 10 en 16). U geconfronteerd met deze opmerkelijke tegenstrijdigheid tussen uw beide verklaringen, stelde u dat er u – tijdens het interview afgenomen door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken – niet werd gevraagd hoe jullie familie waren, en u zei dat hij de zoon van uw tante was. Dit blijkt evenwel niet uit het verslag van dit interview. Evenmin merkte u enige fouten op, wanneer

u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd hoe het interview afgenomen door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken, verliep (notities CGVS, p. 2).

U verklaarde tijdens het interview afgenomen door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken dat de begrafenis van uw moeder doorging op 17, 18 en 19 april 2018 (zie geschreven asielrelaas, bij 'Vragenlijst CGVS' in administratief dossier). U verklaarde er voorts dat uw wagen, waarin uw vrienden zaten, verongelukte op 19 april 2018. Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS, verklaarde u dan weer dat de begrafenis van uw moeder doorging op 17 maart 2018 (notities CGVS, p. 9 en 5). Nadat u uw hele verhaal had verteld, gevraagd wanneer het ongeluk met uw wagen, waarin uw vrienden zaten, plaatsvond, antwoordde u 25 april 2018 (notities CGVS, p. 26). U eraan herinnerd dat u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud had gesteld dat uw moeder werd begraven op 17 maart 2018, stelde u plots uw verklaringen bij en verklaarde u dat het auto-ongeluk plaatsvond op 19 maart 2018 (notities CGVS, p. 27). U gewezen op de vaststelling dat u tijdens het interview afgenomen door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken, verklaarde dat uw moeders begrafenis plaatsvond op 17, 18 en 19 april, en het ongeluk op 19 april 2018 plaatsvond, antwoordde u dat het in maart gebeurde. Gevraagd waarom u het dan anders vertelde tijdens het interview afgenomen door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken, verklaarde u enkel herhalend dat uw moeders begrafenis plaatsvond op 17, 18 en 19 maart 2018. Dit blijkt evenwel niet uit het verslag van dit interview. Evenmin merkte u enige fouten op, wanneer u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd hoe het interview afgenomen door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken, verliep (notities CGVS, p. 2).

De tegenstrijdigheden tussen de verklaringen afgelegd voor de Dienst Vreemdelingenzaken, en deze afgelegd voor het CGVS, doen verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.

U legde tevens een foto neer, van wat het wrak moet voorstellen van uw wagen, die verongelukte met uw vrienden erin (notities CGVS, p. 15). Gevraagd waar u deze foto vandaan haalde, antwoordde u dat uw vriend Osei naar de plek van ongeluk ging nadat hij had vernomen wat er gebeurde, en hij deze foto nam (notities CGVS, p. 16). U legde deze foto neer ter ondersteuning van het door u geopperde asielrelaas. Echter, nadat een simpele zoekopdracht op het internet werd gevoerd, op basis van deze foto, **blijkt dat de door u neergelegde foto van een wrak van een auto, afkomstig is uit nieuwsberichten betreffende een autobotsing op 8 februari 2018, waarbij dancehal-artieste Ebony Reigns omkwam, wanneer deze onderweg was van Sunyani naar Accra** (zie nieuwsberichten in administratief dossier). Deze vaststelling toont ondubbelzinnig aan dat u er niet voor terugdeinst de Belgische asielinstanties op te lichten, en foto's van het internet plukt, in een poging om uw verzonnen asielrelaas te ondersteunen. Dit overtuigt allesbehalve, en bevestigt enkel verder het volkomen ongeloofwaardige karakter van de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, heeft u dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, in casu Ghana, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

De door u neergelegde foto's bezitten verder geen enkele bewijskracht, en weten bovenstaande vaststellingen dan ook niet te wijzigen. De vaststelling dat u met opzet de autoriteiten poogt te misleiden middels het neerleggen van een foto die het wrak van uw wagen zou moeten voorstellen (cf. supra), illustreert het gebrek aan enige bewijskracht die dergelijke foto's bezitten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een "eerste en enige middel" aan, in casu "schending van artikel 3 van het Europese Verdrag voor Mensenrechten (hierna: EVRM), materiele en procedurele luik".

Verzoeker citeert uitgebreid uit rechtspraak van het EHRM.

Toegepast op zijn zaak laat verzoeker gelden ten aanzien van de bestreden beslissing:

"In voorliggend dossier stelt verzoeker dat hij zijn land van herkomst ontvlucht is omwille van zijn seksuele geaardheid en de problemen waar hij hierdoor mee geconfronteerd werd.

(...)

Verwerende partij meent hierbij haar ideeën en stéréotypé benadering van homoseksualiteit en de beleving ervan in een andere cultuur in de plaats te kunnen stellen van de gevoelens en belevingen van verzoeker. Dit is in de eerste plaats problematisch omdat verwerende partij niet enkel dient te onderzoeken of verzoeker effectief homoseksueel is, doch ook dient te onderzoeken of hij, in zijn land van herkomst, "is perceived to be, a member of a social group constituted in terms of sexual orientation".

Verzoeker maakt gedurende zijn interview duidelijk dat hij door zijn omgeving werd gezien als homoseksuele man: "Ik wist niet hoe ze het te weten kwamen, maar misschien, mijn bewegingen waren gedetecteerd, wanneer het geweten was dat ikgay was, hele gemeenschap was tegen me, het is een erge zaak, gay te zijn, en zeker als je als chieft wordt aangeduid. " (CGVS, p. 17)

Verzoeker werd derhalve gezien als een homoseksuele man, waarvoor het reële risico te Ghana tevens vast staat, doch hetgeen niet werd onderzocht door verwerende partij.

Dat voorts het eerste uitgangspunt van een controle van het asielrelaas inzake homoseksualiteit het volgende dient te zijn: "35. Self-identification as LGBT should be taken as an indication of the individuals sexual orientation. While some applicants will be able to provide proof of their LGBT status, for instance through witness statements, photographs or other documentary evidence, they do not need to document activities in the country of origin indicating their different sexual orientation or gender identity. Where the applicant is unable to provide evidence as to his or her sexual orientation, and/or there is a lack of sufficiently specific country of origin information, the decision-maker will have to rely on that person 's testimony alone. If the applicant's account appears credible, he or she should, unless there are good reasons to the contrary, be given the benefit of the doubt.

36. In the assessment of LGBT claims, stereotypical images of LGBT persons must be avoided,(...)

Parallel hieraan verwijzen de Yogyakarta-principes in principe nr. 3 naar het belang van zelfidentificatie bij homoseksualiteit: "Each person 's self-defined sexual orientation and gender identity is intégral to their personality and is one of the most basic aspects of self- determination, dignity and freedom. "

In voorliggend dossier identificeert verzoeker zich ontegensprekelijk als zijnde homoseksueel. Dit wordt meermaals herhaald gedurende zijn interview, doch ook gedurende het voorbereidende interview van verzoeker is hij eenduidig omtrent zijn seksuele geaardheid. Het ontkennen van verzoekers zelfidentificatie als homoseksuele man raakt niet enkel aan zijn veiligheid, bij een gedwongen terugkeer naar zijn land van herkomst, doch tevens aan zijn waardigheid en vrijheid.

Dat ook de waardigheid van personen zeer nauw samenhangt met het artikel 3 EVRM

(...)

Dat voorliggende beslissing derhalve in strijd is met artikel 3 EVRM, gelet op het gegeven dat het ontkennen van de zelfidentificatie van verzoeker als homoseksueel, hetgeen de waardigheid van verzoeker verregaand aantast.

Een volgend problematisch gegeven aan voorliggende bestreden beslissing is het gegeven dat verwerende partij het relaas van verzoeker beoordeeld op basis van een stereotype benadering van homoseksuelen. Verwerende partij stelt zich vragen bij het gegeven dat verzoeker zijn geaardheid zonder veel twijfels of onzekerheid heeft aanvaard. Zij gaat er derhalve van uit dat elke homoseksuele man een periode van onzekerheid dient te doorstaan alvorens te weten dat hij niet geïnteresseerd is in het andere geslacht.

Dat het gebruik van zulke stereotype benaderingen steeds scrupuleus beoordeeld dient te worden. Uit verschillende onderzoeken blijkt dat de behandelende diensten tot op heden beslissingen nemen die gebaseerd zijn op hun eigen subjectieve vooroordelen: (...)

Het dient echter vast gesteld worden dat er geen eenduidige wijze is waarop homoseksuelen hun geaardheid ontdekken, erkennen en beleven. De beoordeling van verwerende partij kan derhalve de bestreden beslissing, die concludeert dat verzoeker niet homoseksueel is, niet schragen. (...)

Dat verwerende partij voorts in rekening had moeten brengen dat verzoeker van een zeer homofobe maatschappij komt, zoals zij zelf aan haar administratieve dossier voegt en in haar bestreden beslissing opmerkt. Dit heeft uiteraard gevolgen voor de wijze hoe hij zijn relaas uiteen kan zetten voor derden: (...)

Verzoeker heeft nooit de mogelijkheid gekregen in een dergelijke setting openlijk te spreken over zijn geaardheid. Verzoeker heeft steeds zijn geaardheid moeten verbergen. Om deze reden is verzoeker mogelijks niet in de mogelijkheid zijn gevoelens te verwoorden op de wijze dat verwerende partij dit verwacht. Verzoeker heeft immers nooit eerder op zulk een uitgebreide en gedetailleerde wijze over zijn geaardheid moeten, dan wel mogen spreken.

Het is om deze reden dat de UNHCR bij asielaanvragen betreffende homoseksualiteit waarschuwt voor een sterke psychologische problematiek en de nood van ondersteuning hieromtrent. (...)

Hierbij komt dat homoseksuelen op de vlucht vaak het slachtoffer zijn geworden van geweldpleging, zoals in voorliggend dossier het geval is. Om deze reden kan een psychologisch onderzoek naar de opgelopen trauma's in het kader van de asielaanvraag tevens de noodzakelijke verduidelijking scheppen, net zoals medische rapporten betreffende verwondingen: (...)

Verwerende partij had verzoeker op deugdelijke wijze aan een onderzoek moeten onderwerpen betreffende zijn verwondingen, waar tevens op vermeld wordt dat hij deze verwondingen opliep omwille van zijn homoseksuele geaardheid. Dat verwerende partij tevens de nodige reflexen had moeten hebben om een bijkomend deugdelijk en rigoureuus onderzoek uit te voeren naar de fysieke en psychologische situatie van verzoeker.

Indien verwerende partij hierin de noodzaak zag, had zij proprio motu onderzoek moeten voeren naar de psychologische en fysieke situatie van verzoeker aangaande de opgelopen trauma's.

Verwerende partij voerde derhalve onvoldoende onderzoek uit naar de opgelopen trauma's van verzoeker, ondanks het gegeven dat dit vereist is onder de procedurele tak van het artikel 3 EVRM.

Dat verwerende partij voorliggend dossier op zeer fragmentaire wijze heeft onderzocht en zich gedurende het gehoor bovendien enkel beperkt tot het onderzoeken van de relatie van verzoeker, doch niet dieper in gaat op zijn leefwereld. Dat verzoeker immers duidelijk stelt verschillende homoseksuele vrienden te hebben, die hem bovendien ondersteunen bij de begrafenis van zijn moeder. Dat verzoeker overigens in een gesprek met zijn raadsman meedeelde andere activiteiten te ondernemen, dewelke gelinkt zijn aan zijn homoseksuele geaardheid, waaronder het verkopen van seksuele crèmes, dewelke niet openlijk verkrijgbaar zijn te Ghana.

Dat verwerende partij naast de relatie van verzoeker immers een deugdelijk en diepgaand onderzoek diende te voeren naar de gehele leefwereld van verzoeker en hoe hij zijn homoseksuele geaardheid nog beleefde, naast zijn lange afstandsrelatie met Roberto. Dat verwerende partij derhalve onvoldoende onderzoek heeft gevoerd naar de homoseksuele geaardheid.

Gelet op het Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51K2479/001, 94, dat stelt dat Uw Raad geen onderzoeksbevoegdheden heeft, en zich slechts mag uitspreken omtrent de aanwezige stukken in het rechtsplegingsdossier, verzoekt de heer O. dat, indien Uw Raad meent niet meteen over te kunnen gaan tot het nemen van een gunstige beslissing, Uw Raad het dossier minstens dient terug te verwijzen naar verwerende partij teneinde bijkomende onderzoeksdaten te stellen.

Dat verzoeker wel degelijk een jongeman met homoseksuele geaardheid uit Ghana is. Dat verwerende partij voldoende informatie aan het administratieve dossier heeft gevoegd, waaruit kan blijken dat een terugkeer naar Ghana voor homoseksuele mannen een reëel risico inhoudt om onderworpen te worden aan een systematische praktijk van foltering en onmenselijke behandeling en hij derhalve om deze redenen om internationale bescherming dient te verkrijgen.

Dat het laatste rapport van Human Rights Watch, dat tevens door verwerende partij aan het administratieve dossier werd gevoegd, hieromtrent immers boekdelen spreekt: (...)

Om een deugdelijk en rigoureuus onderzoek te voeren had verwerende partij een beslissing moeten waarbij zij niet steunt op stereotypen, doch zich laat leiden door de verklaringen van verzoeker, waarin hij zich zelf identificeert als een homoseksuele man. Indien de situatie dit vereist, dienen de bevoegde instanties ambtshalve bijkomend onderzoek uit te voeren naar bepaalde gegevens. Verwerende partij had op basis van deze een deugdelijke analyse moeten maken van de geaardheid van verzoeker en kunnen besluiten dat verzoeker deel uitmaakt van de kwetsbare groep van homoseksuele mannen die slachtoffer worden van systematische praktijken van foltering en onmenselijke en vernederende behandeling.

Uit deze uiteenzetting blijkt manifest dat het CGVS nagelaten heeft de asielaanvraag van verzoeker voldoende diepgaand en rigoureuus te onderzoeken. Ze beperkt zich immers tot vaststellingen dat het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is omwille van de onlogische gang van zaken. Zij liet echter na de onderliggende verdedigbare grieven van verzoeker aan een diepgaand onderzoek te onderwerpen.

Volledigheidshalve dient vastgesteld te worden dat het CGVS met de bestreden beslissing tevens het materiële luik van het artikel 3 EVRM schendt. Verzoeker is immers wel degelijk een homoseksuele jongeman van Ghana. De rapporten in het administratieve dossier van verzoeker spreken boekdelen en stellen stuk voor stuk het reële risico op een schending van artikel 3 EVRM vast voor deze kwetsbare groep.

Verwerende partij schendt met de bestreden beslissing derhalve artikel 3 EVRM."

2.2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker geen verweer voert tegen de bestreden beslissing waar deze motiveert dat (i) geen geloof kan worden gehecht aan het relaas inzake de opvolging van de overleden chieft van Ebira omwille van tegenstrijdige verklaringen inzake de familierelatie met deze chieft en de begrafenis van zijn moeder; (ii) verzoeker zich ter staving van zijn eigen relaas bediende van een van het internet geplukte foto van het wrak van een wagen van een artiest.

Deze motiveringen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden door de Raad overgenomen.

2.2.2. De vaststelling dat verzoeker een gelogen relaas inzake een erfopvolging aflegt en hiertoe foto's gebruikt die doelbewust geplukt werden van het internet, ondermijnt reeds op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van zijn aangevoerde homoseksuele geaardheid.

Inzake de homoseksuele geaardheid blijkt ook dat verzoeker in het verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de uitgebreide motivering waaruit blijkt dat verzoekers verklaringen omtrent zijn voorgehouden seksuele geaardheid niet aannemelijk zijn. Verzoeker beperkt zijn verweer tot het verwijzen naar algemene teksten over zelfidentificatie en stereotype benadering van homoseksuelen. Verzoeker werkt nergens concreet uit op welke wijze verweerder de verklaringen van verzoeker op stereotype wijze zou hebben onderzocht en beoordeeld. Het blijkt immers dat verweerder de omstandige motivering baseert op verzoekers concrete verklaringen en deze relateert aan de homofobe samenleving vanwaar verzoeker afkomstig is.

Verzoeker verwijt ook aan verweerder geen onderzoek te hebben gedaan naar *"de verwondingen [die hij] opliep omwille van zijn homoseksuele geaardheid"*. Te dezen moet worden vastgesteld dat verzoeker geen verwondingen omschrijft die het gevolg zouden zijn van zijn vermeende geaardheid.

Het verzoekschrift bevat aldus geen concreet element dat de omstandige motivering inzake de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden seksuele geaardheid kan teniet doen. De loutere herhaling van zijn verklaringen en de verwijzing naar algemene teksten, zonder deze concreet toe te passen op verzoekers relaas, kunnen geen afbreuk doen aan de pertinente motivering in de bestreden beslissing. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en wordt door de Raad overgenomen.

Voorgaande vaststellingen zijn afdoende om de Raad te doen besluiten dat verzoekers relaas en daaruit voortvloeiende vrees voor vervolging ongeloofwaardig zijn.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op dezelfde motieven als zijn asielrelaas. Uit het hoger vastgestelde blijkt echter dat hij zijn profiel en relaas niet geloofwaardig maakt en derhalve om deze reden geen nood aan bescherming heeft in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b). Evenmin toont hij aan dat de situatie in Ghana beantwoordt aan het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c).

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend achttien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS